

**KANSRIJK
WAALWIJK WERKT
Wijkbewoners aan het woord**

José Brouwer, leerling van De Loint, onderwijs voor kinderen die moeite hebben met het schoolse leren, had als praktijkopdracht gekregen leefbaarheidenuêtes bij bewoners aan huis op te halen:

"Ik heb heel veel van deze opdracht geleerd. Bijvoorbeeld dat je papieren in moet vullen, want dat had niet iedereen gedaan! Door ons deden sommige mensen het alsnog. Ik vind het heel goed om zo iets te weten voor later."

Gerda Treffers, lid bewonerscomité Vrijhoeve Zuid West, begeleidde José en vier andere meiden hierbij:

"De meiden waren heel spontaan en leerden er echt iets van. Vooral José: zij vond het eerst heel eng om aan te bellen, maar had hier met wat hulp van mij uiteindelijk helemaal geen last meer van. Ik denk wel dat je met dergelijke praktijkprojecten moet kijken wat de meerwaarde is voor de buurt die er aan mee werkt. Die was in dit geval duidelijk, want de response van de enquêtes in wijken waar de Loint leerlingen hadden aangebeld, was beduidend hoger dan elders!"

Wanneer dromen werkelijkheid is

Wat is er nu fijner dan lekker wonen met mensen om je heen waarbij je je prettig voelt? Samen in een buurt of wijk waar je thuis bent en je jezelf kunt zijn. Voor de één is 'hallo' zeggen al genoeg. De ander zoekt in de buurt een hechte vriendenclub. De één is amper thuis en werkt hele dagen. Een ander is druk met een gezin of al ouder en hele dagen thuis. Wensen en verwachtingen kunnen heel verschillend zijn. Wat blijft is een wens van leefbaarheid en veiligheid.

Dat kan alleen als er een sociale samenhang is. Op veel plekken in Waalwijk is die samenhang er en op sommige zijn ze er hard naar op weg. Voorbeelden genoeg van buurtinitiatieven. Ontmoeten, samenwerken en handen uit de mouwen steken, staan daarbij voorop.

Colofon

Uitgave

Kansrijk Waalwijk Werkt
Wijkbewoners aan het woord

Een uitgave van de gemeente Waalwijk
In opdracht van de projectgroep Kansen, in het kader van Gebiedsgericht werken, Wet Maatschappelijke Ondersteuning, wonen en zorg en de buurt stuurt.

Teksten

Bureau Communicatie gemeente Waalwijk i.s.m.
Vicky van der Plas Vormgeving van Informatie

Mensen nemen zelf het initiatief en een gevolg daarvan is dat iemand lekkerder in zijn vel zit. De gemeente ondersteunt ideeën waar mogelijk en gelooft in de creatieve kracht van mensen zelf. De voorbeelden zijn ook prikkelend voor bewoners die nog niet zo actief zijn in hun straat of wijk. Want door dingen samen te doen, ontmoet je elkaar, leer je elkaar écht kennen en ontstaat sociale samenhang.

Het lijkt een dagdroom. Maar al bladerend door dit boekje 'Kansrijk Waalwijk Werkt' kom je tot de conclusie dat er veel inwoners van Waalwijk al wakker zijn en samen tot hele mooie dingen komen. Van een buurthuiskamer, een jeu-de-boulesbaan tot een dorpsontwikkelingsplan. Lees. En laat de verhalen voor zich spreken.

Verschijning

Mei 2006

Fotografie

Maria van der Heyden

Vormgeving & druk

van Rees Vellinga
drukwerkadvies & coördinatie
Waalwijk

Frans Brokx en Rita van Strien, vertegenwoordigers van de stuurgroep DOP Waspik:

“We werken aan een droom waarvan we de reikwijdte nog niet weten.”

De juiste structuur

“Waalwijk is een proeftuin voor de nieuwe Wet Maatschappelijke Ondersteuning. Een van de manieren om daar invulling aan te geven in Waalwijk is het samen met burgers schrijven van Dorps Ontwikkelings Plannen (DOP). Op enig moment heeft de gemeente besloten daarmee te beginnen in Waspik, omdat daar al een goede structuur is door de twee aanwezige belangenverenigingen.”

Wij bepalen de te bewandelende weg

“Waspik heeft met deze, diep in de samenleving gewortelde, belangenverenigingen best een verleden met de gemeente. Want in plaats van af te wachten totdat de Waalwijkse bestuurders met ideeën kwamen, bedachten en ontwikkelden wij ze altijd zelf. We huurden dan zelfs professionals van buitenaf in - ingenieursbureaus of stedenbouwkundigen - zodat we met een doortimmerd plan naar de gemeente konden stappen.

Nu bewandelen we voor het opstellen van dit Dorps Ontwikkelings Plan eigenlijk dezelfde weg: wij bepalen - binnen de WMO-kaders - hoe we welke aandachtsgebieden in Waspik uitwerken.”

Ruimte voor creativiteit verhoogt betrokkenheid

“We doen dit zo, omdat wij menen dat we onze bewoners alleen kunnen mobiliseren door ze alle ruimte te geven om met ideeën te komen. Zou je daar al direct vertegenwoordigers van de gemeente, welzijnsinstellingen of bijvoorbeeld woningcorporaties bij betrekken, dan loop je kans dat deze experts vanuit hun kennisachtergrond die zo broodnodige creativiteit om zeep helpen en daarmee onze mensen beperken in hun denken. Dit denkproces verloopt boven verwachting goed. Er zijn maar liefst zeven werkgroepen aan de slag in Waspik: wonen, werken, sociaal klimaat, verkeer, relatie burger>overheid, natuur & milieu en voorzieningen. Allemaal aandachtsgebieden die tijdens de bewonersbijeenkomst in december 2005 door de inwoners van Waspik zélf zijn aangedragen!”

Een bijzonder (helder) proces

“Om de communicatie tussen ons en de gemeente helder te houden, hebben we direct na de bekendmaking van de plannen om een DOP te schrijven - medio juni 2005 - een stuurgroep opgericht, met daarin vertegenwoordigers van de twee belangenverenigingen. Zo houden we de vaart in het plan, dat november 2006 klaar moet zijn voor een presentatie aan de gemeenteraad. Eigenlijk is het een zeer bijzonder proces; meewerken aan de totstandkoming van de toekomstvisie voor je woonomgeving. We moeten nu al nadenken waar we over tien jaar willen staan. In feite werken we dus aan een droom, waarvan we de reikwijdte nu nog niet weten!”

Het moet wel realistisch zijn

“Op 14 maart 2006 hebben we een fantastische bewonersavond georganiseerd, waar de werkgroepen op ludieke wijze hun ideeën mochten presenteren. De gemeente heeft op allerlei mogelijke manieren geholpen bij de realisatie van dit evenement, maar de inhoud kwam voor 100% vanuit de Waspikse gemeenschap! Hierna volgt in april nog een evaluatieavond met de werkgroepen, waarna we beginnen met in beeld te brengen hoe we een en ander kunnen kanaliseren; wilde plannen bedenken is leuk, maar je moet wel in de gaten houden dat je realistisch blijft.”

Wet Maatschappelijke Ondersteuning.

Mooi instrument dat gemeentes aanspoort om zaken rondom welzijn, zorg, wonen en werken in hun leefgebied nog beter dan voorheen te organiseren. Waalwijk heeft er daarbij voor gekozen om de blik zoveel als mogelijk op welzijn gericht te houden. En dan vooral in combinatie met sociale samenhang en leefbaarheid. Volgens Waalwijk is het de burger die bepaalt. Een visie die een omslag vraagt van de ambtelijke organisatie, die in dit kader niet langer sturend, maar vraaggericht te werk gaat. Dat deze werkwijze vruchten afwerpt blijkt uit de manier waarop het eerste Dorps Ontwikkelings Plan (Waspik) anno 2006 vorm krijgt.

Meer informatie over DOP Waspik is te lezen op site: www.dopwaspik.tk ■

Anton Hamers en Sjanny Kasbolah, voorzitter en lid Wijkvereniging Multi-Culti Nolenslaan e.o.:

“Het cultuurverschil is soms moeilijk te overbruggen.”

35 Verschillende nationaliteiten

“Wonen in een wijk waar achter de voordeuren van de 400 huizen in de koop- en huursector 35 verschillende nationaliteiten leven is niet altijd even gemakkelijk. De ene keer vormt de taal een barrière in het onderlinge contact, de andere keer de religie en soms heel gewoon de manier waarop de verschillende nationaliteiten met gastvrijheid of structuur omgaan. In de Moslim gemeenschap ben je bijvoorbeeld meer dan welkom als de familie net aan tafel wil gaan; Hollanders hebben liever dat je over een uurtje terugkomt. Nederlanders zijn echte planners; veel allochtonen vinden al die Hollandse regelzucht maar niks.”

Buurtdebat legde gevoeligheden bloot

“Je kunt tegen die andere opvattingen ingaan. Maar als vereniging Multi-Culti doen we er liever wat mee. Zo houden we het hele jaar door onze oren en ogen open en proberen in elk toevallig gesprek met een buurtbewoner te peilen of er nog ideeën leven. Dat kan op feestgebied zijn, maar ook over veiligheid, overlast van jongeren of rommel in de wijk gaan. Voorjaar 2005 hebben we bijvoorbeeld een buurtdebat georganiseerd in het RKC-Stadion. Daar zijn 60 bewoners op afgekomen! Waaronder ook onze gewaardeerde burens uit de Turkse gemeenschap. Onder leiding van Carla van Loon van Omroep Brabant zijn er die avond zeer interessante en goede discussies gevoerd. Tal van gevoeligheden die anders achter de brievenbus waren blijven broeden zijn naar boven gekomen. Meningsverschillen zijn ter plekke uitgesproken en opgelost. Waarmee we weer een stukje sfeerverbetering in de wijk hebben gecreëerd. En daar doe je het tenslotte allemaal voor. Dat is de reden dat ik bijna alle vrije tijd steek in de wijkvereniging.”

Kinderen kunnen cultuurbruggen slaan

“Natuurlijk, er zijn verschillen tussen de culturen die je niet een-twee-drie beslecht. Maar deze vereniging laat zich er niet door uit het veld slaan. We vinden het veel te leuk om buurtactiviteiten te bedenken en al doende te leren wat wel en wat niet aanslaat! Alle neuzen één kant op zal nooit lukken, dat weten we, maar iedere stap voorwaarts is er één richting een harmonieuzere buurt! We blijven veel organiseren voor de kinderen hier; zij zijn de toekomst en kunnen later cultuurbruggen slaan. De Molukse gemeenschap heeft het de afgelopen jaren dankzij alle activiteiten zeer naar zijn zin gekregen in deze wijk. En ook oudere, autochtone, bewoners komen naar ons toe om te zeggen dat ze het zo fantastisch vinden dat er zoveel sociale dingen worden georganiseerd.”

Suikerfeest als nieuwe benaderingspoging

“Na twee jaar met veel succes een groot straatfeest te hebben gehouden, willen we in september 2006 proberen om een Suikerfeest te organiseren. Zo'n straatfeest is namelijk een ontzettend Nederlandse aangelegenheid, hebben wij geleerd van de reacties uit de Moslim gemeenschap. Nou, wat is er dan leuker om te kijken of we iets kunnen met een echt Moslim gebruik. Niets toch! En die allochtone buurtbewoner die niet van plannen houdt, ach... die vragen we gewoon pas een week of twee van tevoren om te helpen bij de organisatie van het een of ander. En wat denk je: dan komt 'ie!” ■

Fatma Dönmez, consulente Zorgloket WaalwijkWijzer:

Nederland, papierenland

“De samenleving wordt steeds ingewikkelder. Nederland is een echt papierland en niet iedereen is goed in het ordenen of begrijpen ervan. Voor een grote groep mensen is dat een groeiend probleem. Afgelopen jaar ontvingen wij hier per week gemiddeld 150 mensen aan het zorgloket. Vergelijken we dit aantal met vorig jaar dan is de toeloop op het zorgloket 25 procent groter geworden. Uit alle lagen, jong en oud, Nederlands en allochtoon.”

Bijdragen aan welzijn door zorg weg te nemen

“Als consulente jeuken mijn vingers soms als ik tijdens een huisbezoek voor uitleg over de Wet voorzieningen gehandicapten zie dat het een administratieve chaos is bij mensen. Maar ja, zolang cliënten mij op dat gebied niet om hulp vragen kan ik daar nu niks aan doen. In de toekomst wel, dan komen er ouderenadviseurs die dit zouden kunnen oppakken. In mijn vrije tijd help ik familie en vrienden waar ik kan op dit gebied. Op die manier draag ik zakelijk en privé bij aan een stukje welzijn van de Waalwijkers; door mensen wegwijs te maken in het overheidslabrynt, ze soms concreet de helpende hand te bieden bij het invullen van belastingdocumenten, een telefoonnummer voor ze te draaien en te assisteren bij het gesprek neem ik een stukje zorg weg en kunnen ze op één gebied wat ontspannen. Eigenlijk wil ik mensen vooral helpen zichzelf zoveel mogelijk te leren helpen.”

Duidelijk en eenvoudig uitleggen wat er gebeurt

“De mensen die bij ons aankloppen, komen puur voor onze kennis en hebben onze zorg echt nodig. De meeste vragen die ze hebben kun je ook niet zomaar voorleggen aan een buurvrouw, vrienden of een familielid. Laat staan dat je met zaken als rechts- of schuldhulp te koop wilt lopen. Bij het Zorgloket WaalwijkWijzer kan iedereen die dat wil in alle vertrouwelijkheid dit soort privé zaken bespreken. Daarbij is

het onze kracht dat wij niet alleen de ‘overheidsweg’ kennen en mogelijke oplossingen kunnen voorstellen, maar dat we alles heel duidelijk en eenvoudig uitleggen. Dat laatste is vooral van belang op momenten dat we mensen niet direct zelf kunnen helpen. Want, al is het ons streven om iedere cliënt met een oplossing te laten vertrekken, het komt natuurlijk voor dat ook wij niet direct iets aan een situatie kunnen doen.”

Eén keer je verhaal doen aan één loket

“Het werk dat wij hier doen geeft veel voldoening. Zeker als je zo sociaal bent als ik. Hoe vaak gebeurt het niet dat we tijdens een gesprek hier of bij mensen thuis ontdekken dat er veel meer aan de hand is dan we in eerste instantie dachten. Op zo’n moment hoeven we alleen maar de hulp van onze collega-consulenten in te schakelen om zoveel mogelijk probleempunten aan te pakken. Geweldig vind ik dat. Wij willen de klant niet van het kastje naar de muur sturen; mensen moeten weer grip krijgen op hun eigen zorgen. Blijkbaar doen we ons werk goed, want een groeiende groep onder de Waalwijkse bevolking durft over de (lage) drempel van onze vestiging aan de Putstraat te stappen!”

Kijk ook eens op www.waalwijk.nl voor actuele informatie over de diensten van het zorgloket.

Het Zorgloket WaalwijkWijzer is er voor iedereen en geeft informatie over, antwoord op vragen over en hulp bij: algemene bijstand (65+) en bijzondere bijstand; Wet voorziening gehandicapten; verklaring inkomen en vermogen; kwijschelding gemeentelijke belastingen; gemeentelijke minimaregelingen; schuldhulpverlening en informatie en advies over sociale voorzieningen in de breedst mogelijke zin van het woord. Kijk ook op pagina 31. ■

Elly van Boxtel, oprichtster evenementencommissie Truelstrapark:

“Toen de gemeente Waalwijk de plannen presenteerde voor een nieuw park met jeu de boules baan zag ik dé kans om onze oudere flatbewoners achter de ramen vandaan te krijgen. Een snel opgerichte evenementencommissie zorgde dat de gemeente extra aandacht besteedde aan veiligheidsversterkende elementen in het park, zoals verlichting en groenbesnoeiing, en de nieuwe ontmoetingsplek was een feit. Nu is het iedere zomeravond gezellig druk op en rond de jeu de boules baan. Bewoners kómen naar buiten, spréken elkaar aan en ervaren eindelijk geborgenheid in hun woonomgeving.”

Bart van Strien

“Ja, ik doe zoveel mogelijk vrijwilligerswerk. Ik vind dat als je het kunt, je het moet doen. Zo reed ik voorheen eens in de vier weken gehandicapten naar het zwembad in Waalwijk. En als mijn vrouw nu niet ziek was geweest zou ik voor Tafeltje Dekje rijden.”

Arie van Achterberg

“Ik ben ruim 50 jaar actief in tal van verenigingen: 30 jaar EHBO, 30 jaar vrijwillig in het leger, 30 jaar in het

Oranjecomité van Besoyen, om maar wat te noemen. Ik zet mij al van jongs af aan voor anderen in. Wat moet je anders met je vrije tijd?”

Ira Janssens

“Ik werk 24 uur op wisselende dagen in een verzorgingshuis. Eigenlijk doe ik dus al heel veel voor een ander. De tijd die overblijft na werk en huishouden steek ik vooral in activiteiten voor mijn twee kinderen van vijf en zes jaar.”

Hanneke Versteeg

“Ja, dat doe ik wel. Mijn hele werk bestaat uit tijd vrij maken voor een ander. Ik heb ook heel lang streetdance les aan kinderen gegeven. Daar kreeg ik dan wel een kleine vergoeding voor, maar die ging al op aan reiskosten.”

Stelling A: Ik maak tijd vrij voor een ander

Lies van Bladel en Theo Vorrsselen, sinds 2000 Vrijwilliger Intensieve Thuiszorg:

“Het is fijn te merken dat mensen uitkijken naar je komst”

VIT ondersteunt de zorgers

“VIT is in 2000 ontstaan uit een samenwerking tussen Contour uit Tilburg, Mozaïek Waalwijk en Triangel uit Kaatsheuvel. VIT staat voor Vrijwilligers Intensieve Thuiszorg en ondersteunt alleenstaande, hulpbehoevende mensen en zij die 24 uur per dag voor een ziek of hulpbehoevend familielid - partner, kind - zorgen. Deze zogeheten mantelzorgers kunnen dankzij de inzet van een VIT’er een paar uurtjes per week iets voor zichzelf doen. Even er tussenuit en naar de kapper, lid blijven van de bridgeclub. Het lijkt zo gewoon, maar voor mantelzorgers is het dat allesbehalve!”

Kunnen doen wat je wilt: luxe!

“Na lezing van een oproep van Mozaïek dat ze zochten naar VIT’ers, gingen we nadenken: ‘We werken niet meer en kunnen iedere dag van de week doen wat we willen, terwijl er ontzettend veel mensen zijn die helemaal niets meer kunnen. Zo luxe!’ Met het gevoel jong en fit genoeg te zijn om nog iets voor de medemens te betekenen, besloten we ons aan te melden. Een driedaagse cursus van Mozaïek bereidde ons voor op voorkomende situaties en wat er voor oplossingen zijn. Niet dat je alles kunt voorzien, want iedere cliënt is weer anders natuurlijk. Wat dat aangaat is inventiviteit een hele handige eigenschap om over te beschikken in dit ‘vak’.”

Er zijn grenzen

“We hebben het over cliënten, omdat je uit een vorm van zelfbescherming grenzen moet stellen aan je sociale en emotionele betrokkenheid. Natuurlijk, als je een bijzondere klik hebt met iemand dan geef je je telefoonnummer. Maar dat doe je niet zondermeer; je probeert altijd een zekere afstand te bewaren. Het kan overigens ook gebeuren dat je met iemand niet door één deur kunt. Op zo’n moment mag je dat aangeven bij Mozaïek, waarna zij een andere VIT’er

zoeken om zo’n persoon van je over te nemen. Het is wel de bedoeling dat je als vrijwilliger plezier houdt in je werk. Je trekt tenslotte gemiddeld een dagdeel per week met een cliënt op... Hoe je dat dagdeel invult bespreek je samen met de cliënt of mantelzorger. Ga je voorlezen, samen wandelen, naar muziek luisteren, een spelletje doen. Of niks, dat komt ook voor. Ik heb al heel wat truien gebreid - zeker bij dementerenden [aldus Lies]. Omdat deze doelgroep een aparte benadering nodig heeft, is er onlangs een koffertje ontwikkeld met daarin een fotoboek met afbeeldingen van het vroegere Waalwijk, liedjes van vroeger... Allemaal zaken die zij heel leuk en fijn vinden om te doen.”

Jongere VIT’ers gevraagd

“Natuurlijk, soms is het zwaar of minder leuk om VIT’er te zijn. We houden het vol voor al die mensen die zo laten merken dat ze uitkijken naar onze komst. Of dat nu gaat om een mantelzorger die je een paar uur ontlast of een alleenstaande die met en dankzij jou eindelijk de stad in kan. Los daarvan is er regelmatig een terugkomdag, zodat we onderling ervaringen kunnen uitwisselen en leren van elkaars moeilijke momenten. Dat houdt ons ook op de been. Er mogen wat ons betreft wél wat meer (jongere) mannelijke vrijwilligers in het ongeveer 40-koppen tellende team komen. Want we hebben het wel over hulpbehoevendenden of dementerenden, maar mantelzorg voor een tiener of twintiger komt net zo goed voor!”

* Lees meer over alles wat Mozaïek voor u en de gemeenschap kan betekenen op pagina 31 of kijk op www.mww.nl

Joep Siebers, jongerenwerker bij de Tavenu en nauw betrokken bij het jongerencentrum in Sprang-Capelle:
“Je moet kwaliteit leveren vanuit de beleving en behoeften van jongeren!”

Op straat kun je moeilijk afspraken maken

“Na de gemeentelijke herindeling werd geconstateerd dat er in Sprang-Capelle niets voor jongeren te beleven was. Hier moest een jeugd ontmoetingsplek (JOP) komen. Want net zoals er een bakker moet zijn of een peuterspeelzaal, moeten jongeren ook in hun eigen woonomgeving terecht kunnen. Maar ja, het geplande jongeren centrum moet ook een geschikte locatie hebben. Dat is en blijft altijd moeilijk; de locatie die we op het oog hadden zou nog enkele jaren op zich laten wachten. En een JOP - een plek die bestaat uit twee golfplaten, een parasol of een bankje - is niet echt fijn op winderige of regenachtige dagen. Maar een alternatief was er in Nederland nog niet voor handen. Bovendien kun je op de straat moeilijk afspraken maken met jongeren; er is vaak wel een clubje dat het voor de rest kan verpesten.”

Uniek concept

“Met jarenlange ervaring in het jongerenwerk is de Tavenu vervolgens om de tafel gaan zitten met gemeente, bedrijfsleven en ingenieursbureaus om te kijken of we een goede jongeren ontmoetingsplek konden ontwikkelen. Dit resulteerde in een demontabel jongeren centrum; betaalbaar, in grootte variabel, degelijk, geluidsdicht en bovenal sfeervol met draaitafel, houten bar, internetzuil, dartsborden, sta- en café tafels, keuken en toiletruimte. Uniek voor Nederland. Dit jongeren centrum is in slechts een paar maanden te plaatsen, waardoor je in dorpen of wijken zo in korte tijd een goede ontmoetingsplek voor de jongeren kunt creëren.”

Jongeren leren verantwoordelijkheid te nemen

“Ander belangrijk voordeel van het jongeren centrum is, dat hij zo is gemaakt dat de jongeren de ruimtes zelf gemakkelijk kunnen onderhouden. Een ontmoetingsplek is leuk, maar de Tavenu wil jongeren wél meegeven dat zij zélf een grote

verantwoordelijkheid dragen voor het bestaan ervan. Steven (die bij dit gesprek zit) is bijvoorbeeld vrijwilliger geworden en daarom verricht hij allerlei werkzaamheden, zoals poetsen, wat hij vaak doet. Hij doet het graag, want hij voelt zich thuis. Bovendien kan hard werken heel leuk zijn. Dat werkt bij de Tavenu Waalwijk en dat werkt in de Tavenu in Sprang-Capelle ook zo... Een andere manier om te leren is het streven dat jongeren het centrum zelf draaiende kunnen houden, zonder dat er altijd een volwassene bovenop zit. Vrijwilligers die zich hier in de Tavenu Sprang-Capelle of in de Tavenu Waalwijk inzetten kunnen een sleutel krijgen. Jongeren mogen dus zelf de deur opendoen op een van de vaste dagen. Of muziek komen draaien als ze willen oefenen. Nogmaals: jongeren hebben recht op een eigen ruimte waar ze dingen kunnen doen waar volwassenen niet altijd trek in hebben. Zoals naar harde muziek luisteren. Dat dit kan blijkt uit het feit dat de buurt nog altijd positief staat tegenover het jongeren centrum!”

Super DJ in wording, Steven Pennings (16):

“De Tavenu hier in Sprang is heel belangrijk voor mij; ik zit meer hier dan buiten. Hij is best vaak open en altijd gezellig. De eerste keer dat ik hier kwam zag ik direct de draaitafel staan. Dat wilde ik ook! Sindsdien krijg ik één keer in de week ‘les’ in de Tavenu. Op maandag mag ik helemaal alleen in het jongeren centrum oefenen. Dan gaat de muziek lekker hard. Het jongeren centrum is toch geluidsdicht. De andere dagen mag dit niet, dan moet de muziek op de achtergrond blijven. Binnenkort sta ik voor het eerst officieel (alleen!) een uur ingepland in het programma van de Tavenu. Echt wel spannend: voor zo’n avond worden gemiddeld 200 kaarten verkocht!” ■

Ibrahim Lessey, oprichter en lid Buurtcomité Besoyen:

“Door de leefbaarheid te verhogen hou je de jeugd in de wijk.”

Actief deelnemen kost tijd

“Actief deelnemen aan een buurtcomité kost ontzettend veel tijd. We moeten bijvoorbeeld zo’n beetje deur na deur in de avonduren aanbellen om te horen of er nog zaken leven en om oplossingen voor buurtproblemen persoonlijk met de bewoners te bespreken. Daarnaast houden we regelmatig comitévergaderingen en hebben we veelvuldig contact met de gemeente, woningcorporatie Casade en welzijnsinstelling Mozaïek - waar we veel steun krijgen van Wilma Numans.” [Zie ook pagina 31 over deze instelling].

Genieten van intermenselijk contact

“We houden het vol omdat we alle vijf ontzettend genieten van intermenselijk contact. Bovendien willen we heel graag de leefbaarheid in de wijk verhogen, zo de jeugd wat langer vasthouden en de vergrijzing tegengaan. Veel van de flats hier fungeren namelijk als starterswoningen voor jonge stelletjes die voor het eerst gaan samenleven. Op het moment dat er dan kindjes in zicht komen vertrekken de jonge ouders naar een andere wijk, waar de leefbaarheid volgens hen beter past bij de opgroeiende jeugd. Jammer, want juist een goede mix van oud en jong zorgt voor een prettiger woonomgeving.”

Veel bereikt met weinigen

“Ooit waren we als buurtcomité met een grote groep, nu bestaat ons clubje nog slechts uit vijf mensen en drie nationaliteiten: Moluks (1), Nederlands (3), Turks (1). Maar ook al zijn we met weinigen, we krijgen veel moois voor elkaar: bankjes voor de ouderen, nieuw groen op het talud aan de Noordstraat, een verlichte trap en pad op de schoolroute over de Dijk bij de Doelenstraat, een parkeerverbod bij een onoverzichtelijke verkeerssituatie in de wijk, zwerfvuil van de straat, maart 2006 de opening van een buurtkamer. Naast dat we ons als comité inzetten voor verbeteringen van

de leefbaarheid door aanpassingen in de openbare ruimte, bedenken we van alles om ontmoetingen tussen bewoners onderling te stimuleren. Want ook dat is een must als je in een wijk met ongeveer tien nationaliteiten in goede harmonie wilt samenleven!”

Samen eten verbreedert

“De buurtkamer die onlangs is geopend is een van de jongste initiatieven. Hoe we dit als comité gaan invullen weten we nog niet. Wel is zeker dat het een echte ontmoetingsplek voor de buurt kan worden en dat wij er met zijn vijven alles aan zullen doen om die droom werkelijkheid te maken. Daarnaast blijven we jeugdactiviteiten organiseren en was ons laatst gehouden buurtfeest met het thema ‘Samen leven. Samen werken. Voor elkaar!’ een groot succes. Bij eerdere feesten was het ons namelijk opgevallen dat er bijna geen autochtone bewoners meededen. Toen we gingen vragen waarom niet, bleek dat ze al die buitenlandse muziek maar niks vonden. De oplossing was simpel: we huurden iemand in om hoempamuziek te draaien, organiseerden een playbackshow met Frans Bauerliedjes en toen kwam ook deze groep naar ons multiculturele buurtfeest. Weet je wat trouwens mooi was om te zien: hoe samen eten verbreedert. En op de poffertjes voor de kleintjes na was er geen Hollandse kost bij hoor!” ■

* Hangouderen op 't Leugenbankje in de Heistraat in Sprang-Capelle:

Piet Faro, Ted Elschoot, Stephan Emmers en Gehardus Emmers.

"We zijn hartstikke blij met deze nieuwe bank(en). 't Was ook hard nodig: die ene bank hing finaal achterover! Geen wonder, deze plek is er al zó lang. En verhuist er eens één van hier naar daar - het kerkhof - dan komen er hier vanzelf weer nieuwe bankgenoten. In weer en wind, want voor een beetje kou zijn we niet bang. Gewoon doorouwehoeren. In de zomer is het hier alleen niet te harden. Daarom heeft die ouwe bank nog een kans gekregen, onder de bomen."

* Samengestelde quote uit een artikel van Marian Mahieu

Hanneke Versteeg

“Ja, ik ken ze... van gezicht, ‘hoi’ en ‘dag’. Landgoed Driessen is een jonge buurt, met veel mensen die fulltime werken en in de avond klussen. Daarbij: ik vind een praatje maken en bij elkaar langs gaan gezellig, maar ben ook blij als mijn vriend en ik een keer een avond samen thuis zijn.”

Bart van Strien

“Naast dat ik natuurlijk de nodige mensen hier in de buurt ken, heb ik vooral met het jonge stel van hiernaast een goed contact. Ze informeren altijd hoe het met mij en mijn vrouw is. Daar heb ik echt wat aan. Hun kindjes weten ondertussen precies waar hier de koektrommel te vinden is!”

Arie van Achterberg

“Ja, gelukkig wel. En da’s niet overal even mooi tegenwoordig. Gelukkig wonen hier oudere mensen; die hebben tijd over voor elkaar. Jongeren zijn allemaal anders tegenwoordig, die hebben het veel te druk. En als ik iets voor de burens kan dóen, dan doe ik dat ook!”

Ira Janssens

“Ik woon hier nu 15 jaar. De eerste jaren werkte ik 36 uur in een verzorgingshuis in Sprang-Capelle. In die periode kende ik vooral mijn naaste burens. Sinds de kinderen naar school gaan en ik minder werk ken ik ook burens verderop en mensen in het blok. Vooral zij met kinderen van dezelfde leeftijd.”

Stelling B: Ik ken mijn burens

Thérèse Beerens, Natasja van Toorn, Tamara Brouwers van Buurtvereniging 't Benkske:

“We hebben een hechte vriendenclub aan de buurtbarbecue overgehouden.”

Kennismaking verdiepen

“Op een van de vele zomerdagen dat we als moeders op ‘t benkske’ koffie zaten te drinken terwijl onze kinderen heerlijk speelden op het plein, kwam het idee: ‘Laten we eens iets voor de hele buurt organiseren. Wij kennen elkaar nu wel, maar wat zou het leuk zijn wanneer de rest van de

wijk, de alleenstaanden en de oudere echtparen, óók met elkaar in contact zou komen. Je ziet elkaar wel iedere dag, maar veel verder dan goedemorgen of goedemiddag gaat de kennismaking eigenlijk niet.’ “

Mogelijk Makers maakte kindervermaak mogelijk

“Van buurman Jos hoorden we van het project Mogelijk Makers van Mozaïek [zie ook kader]. Een telefoontje en een formulier later kregen we direct 250 euro voor ons initiatief op een bankrekening gestort. Een mooi bedrag, maar niet genoeg voor wat wij van plan waren – een feest met vooral veel kindervermaak - en dus besloten we voor het eten en drinken vooraf een bijdrage te vragen. Zo wisten we zeker dat de mensen die zich aanmeldden er echt zin in hadden. Met de insteek dat we in het slechtste geval altijd nog met ons eigen clubje van 't benkske een leuke dag zouden hebben stopten we de flyers in de brievenbussen...”

Groepsgevoel enorm versterkt

“De dag zelf waren we ontzettend zenuwachtig; we hadden 100 aanmeldingen gekregen! ‘Waar zijn we aan begonnen,’ dachten we nog. Achteraf was dat helemaal niet nodig; tijdens het aankleden van de straat en het plein kwam iedereen zijn huis uit om te helpen. Die saamhorige sfeer bleef en zo werd het een barbecue om nooit te vergeten. Wij hebben er zelfs een hechte vriendenclub aan overgehouden waar we nu regelmatig weekendjes weg mee plannen! Maar wij niet alleen: ook de ouderen uit de wijk zoeken elkaar sindsdien regelmatig op. Dat komt trouwens ook door de dag ná het feest: toen moesten we de boel in de stikkende hitte weer opruimen. En wat denk je: iedereen kwam ons wéér spontaan helpen! De een zette een kopje koffie, de ander ruimde mee op, we dronken een biertje, iemand zette de tuinslang aan en zo hadden we opnieuw feest, inclusief waterballet voor de kinderen... nou ja, de volwassenen eigenlijk!”

1000 euro voor buurtvoorzieningen

“Na de barbecue wilden we iets leuks doen met de vele foto's die er die dag waren gemaakt. Een in automatisering

gespecialiseerde buurman maakte toen belangeloos een buurtsite: www.tbenkske.nl. Alles komt erop: nieuwtjes, verjaardagen, huwelijksjubilea, of iemand die in het ziekenhuis ligt. Uit het statistiekenprogramma blijkt dat de bewoners er veel op kijken. Op deze manier houd je ook contact met wat er leeft. Dat de site een succes is blijkt wel uit het feit dat we er, samen met het verslag dat we moesten inleveren bij Mozaïek, een ‘Mogelijk Makers Prijs’ mee hebben gewonnen van 1.000 euro! Voor dat geld hebben we een buiten pingpongtafel en prullenbakken op het speelplein gekregen. De ‘500 euro premie-op-actie’ die je standaard krijgt van Mozaïek gaan we besteden aan partyspullen als professionele verlichting of een partytent. Dat is hard nodig, want het volgende zomerfeest - met playbackshow deze keer – staat alweer op de agenda!”

Wilma Numans, projectleider Mogelijk Makers, Stichting Mozaïek:

“Om een gevoel van leefbaarheid en veiligheid te ervaren is sociale samenhang nodig. Uit ervaring tijdens ons werk in de wijken en uit het leefbaarheidonderzoek 2003 is gebleken dat juist deze factor bij veel wijken ontbreekt. Om dit te veranderen heeft Mozaïek ‘Mogelijk Makers’ bedacht. Dit middel moet mensen prikkelen en uitdagen om samen met bewoners uit de straat of wijk een activiteit te organiseren. Want door dingen samen te doen, ontmoet je elkaar, leer je elkaar écht kennen en ontstaat sociale samenhang. Aandachtsbuurten benaderen we wat actiever dan andere wijken, maar iedereen mag bij ons aankloppen met een goed idee. Als extra stimulans ontvangt het buurtinitiatief bovendien een ‘premie-op-actie van 500 euro’ voor het beste volgende leefbaarheidverhogende initiatief!” ■

Marga van Boxtel en Ann van Tiel, voorzitter en secretaris Bewonerscomité Mede Erve:

“We knokken door!”

Het gesteggel beu

“We zijn rond 1994 begonnen met ons bewonerscomité. We waren het jarenlange gesteggel met instanties over onze woningen en onze wijkvoorzieningen beu en zochten naar een manier om de buurt te mobiliseren. Leden vinden was nog best moeilijk. Mensen waren bang dat ‘ze’ (de instellingen) toch niet zouden luisteren. En lang was dat ook zo...”

Onveiligheid leidde tot slechte sociale samenhang

“In 2003 heeft de gemeente Waalwijk een leefbaarheidsonderzoek gehouden. Onze wijk – Mede Erve, Geerde, Burgemeester Teijssenlaan – kwam daarbij als slechtste uit de bus. Dit kwam voornamelijk door het grote gevoel van onveiligheid dat hier leefde, wat weer als gevolg had dat de sociale samenhang veel te wensen over liet. Wij hebben toen met het comité een bewonersvergadering georganiseerd en aan de mensen gevraagd wat er niet deugt en hoe de gemeente dit volgens hen kon oplossen. Met dit lijstje zijn we naar ‘onze’ wijkteamcoördinator bij de gemeente gegaan, die het bij de actiepunten voegde die zij al had liggen en er vervolgens direct mee aan de slag ging.”

WMO heeft de wijk veel goeds gebracht

“Wanneer je de wijk nu vergelijkt met de stand van zaken in 1994 dan zijn we er echt op vooruit gegaan. Die Wet Maatschappelijke Ondersteuning is een uitkomst! Ambtenaren komen eindelijk achter hun bureau vandaan en gaan als gelijkwaardige gesprekspartners met ons om de tafel zitten. We worden gehoord, want wij sturen nu! De wijkagent heeft toegezegd vaker te komen kijken om in de gaten te houden of anderen geen overlast veroorzaken; we hebben witte verlichting in de straten; er is een verkeersdrempel aangelegd in de Mede; we hebben extra parkeerplaatsen gekregen; er zijn niet-parkeren-borden in de maak voor die

plekken waar het niet helder is wat wel of niet mag, waarbij de stadswacht eerst een tijdje preventief komt controleren; de buurt is een basketbalveld rijker en de kleintjes genieten van de nieuwe speeltoestellen die de gemeente heeft aangelegd.”

Goed (groen) voorbeeld doet volgen

“Ondanks deze goede vorderingen zijn we er nog lang niet. Met ons huidige zevenkoppige bewonerscomité blijven we knokken om de sociale samenhang in de wijk verder te verbeteren. Zo gaan we bijvoorbeeld een Groendag organiseren, waarop we bekendmaken dat het buurtcomité groen wil adopteren van de gemeente. De buurt mag voor een bepaald bedrag beplanting uitkiezen voor het openbaar groen, de gemeente plant het, maar daarna moet de buurt het zélf onderhouden. Op die manier hopen we de mensen eindelijk achter hun ramen vandaan te halen. Én ervoor te zorgen dat de bewoners meer aandacht krijgen voor hun eigen voortuinen. Want ook dát hoort bij een gevoel van veiligheid.”

Buurtcomités leren van elkaar

“We zoeken nu heel veel de samenwerking op met andere comités in de gemeente Waalwijk. We hebben met elkaar afgesproken meer samen te gaan werken, bellen elkaar als we ergens tegenaan lopen. Je kunt enorm veel van elkaar leren. Bovendien werk je zo ook heel letterlijk samen aan de leefbaarheid in Waalwijk!” ■

Ton van Nuenen, cliënt RIBW Midden-Brabant

“Ik ben ontzettend gegroeid in mijn persoonlijke ontwikkeling.”

RIBW een eye-opener

“Na iedere opname bij de GGZ had ik schrik om terug te gaan naar mijn oude woonsituatie – alleen in een flatje - omdat ik daar iedere keer een ernstige terugval kreeg. Na de laatste opname, in 2001, kwam mijn GGZ-behandelaar met het idee om te kijken of ik in aanmerking kwam voor het begeleid en beschermd wonen bij de RIBW Midden-Brabant. Na diverse gesprekken met de RIBW begreep ik eindelijk waarom ik die

terugvallen kreeg: ik had gewoon extra ondersteuning nodig in het bijhouden van huishoudelijke taken, het vinden van een goede daginvulling en het vasthouden aan een dag- en nachtritme. Allemaal zaken die je leert wanneer je begeleid/ beschermd woont in een van de woongroepen van de RIBW. Een eye-opener voor mij en mijn familie, die zich al jaren zorgen maakte om mijn leefsituatie!”

Hard werken werpt vruchten af

“Na een stapsgewijs keuzeproces besloot ik dat woongroep De Distel het beste bij me paste. Het was even wennen, maar op een gegeven moment ging het weer zo goed met mij dat ik samen met mijn individueel begeleider op zoek ben gegaan naar een goede daginvulling. Vanwege mijn werkverleden en grote interesse in het vak kon ik uiteindelijk een halve dag per week aan de slag als vrijwilliger in het historisch gemeentearchief van Waalwijk. Ontzettend leuk om te doen en goed voor mijn persoonlijke ontwikkeling. Reden voor mijn begeleider – die inmiddels wist hoe graag en goed ik kan praten en hoe belangstellend ik ben – om te vragen of ik deel wilde nemen aan de cliëntenraad. Natuurlijk zei ik ja. Vervolgens ben ik nog gevraagd voor de kwaliteitscommissie, de sollicitatiecommissie en heb ik meegewerkt aan het ontwikkelen van een landelijke crisiskaart voor psychiatrische patiënten! Allemaal activiteiten die, naast nieuwe contacten, tal van vorderingen op het gebied van mijn persoonlijke ontwikkelingen teweeg hebben gebracht. En daar deed ik het voor!”

Pluspunt Heermanslaan dé reïntegratie kans

“Anno 2006 heb ik zoveel zelfvertrouwen gekregen, dat ik tot grote trots van mijzelf en mijn familie vanuit woongroep de Distel naar een tweepersoons leefsituatie kan. Het Pluspunt aan de Heermanslaan* is dé kans voor mij om op een ‘veilige’ manier te reïntegreren in de Waalwijkse leefgemeenschap: ik kan er 24 uur per dag een beroep doen op de begeleiders van de RIBW en maak vanwege de vele welzijnsinstellingen, schoolvormen en publieke voorzieningen die er komen volop kans om ‘gewone’ mensen te ontmoeten. Reuze spannend wordt dat. Voor mij, maar zeker ook voor andere toekomstige bewoners van de RIBW. Vergeet niet dat het voor veel mensen met een psychiatrische achtergrond heel eng kan zijn om

deel te nemen aan wijkactiviteiten, het ‘gewone’ openbare leven. En dat het anderzijds voor ‘gewone’ mensen eng kan zijn om met ons om te gaan. Maar dit laatste is met goede voorlichting over psychiatrie in het algemeen op te lossen. Dat merk je al in de wijken waar de woongroepen van de RIBW zijn gevestigd.”

* Het Pluspunt aan de Heermanslaan is anno 2006 volop in ontwikkeling. RIBW is met negen begeleid wonen appartementen één van de participanten.

In Waalwijk zijn veel inwoners zoals Ton. Mensen die er hard aan werken om hun plekje in de maatschappij terug te winnen. Gelukkig voor de Tons van deze wereld zijn er organisaties als RIBW Midden-Brabant, die deze mensen vanuit een beschermde woonomgeving stapje voor stapje begeleidt bij dit moedige proces. Zij leren hen op eigen kracht, met zelfvertrouwen en verantwoordelijkheid, de door hen zelfgestelde levensdoelen te bereiken. Gelukkig voor Ton begrijpen ook steeds meer inwoners dat mensen met een psychiatrische achtergrond niet eng zijn, maar juist een plekje in hun midden verdienen. En dat zijzelf kunnen helpen om de drempel naar de ‘gewone wereld’ te verlagen. ■

Remco Steenbeek, coördinator Buurt Preventie Team 'Rondom 't Erf' en
Ton de Kok, voorzitter bewonerscomité Mendelsohnstraat e.o.:

***“Leefbaarheid? Een woonomgeving waarin iedereen zich
prettig en veilig voelt!”***

Droevige tijden verleden tijd

“Een tijdje was het met de leefbaarheid in Zanddonk droevig gesteld. Iedereen herinnert zich de krantenartikelen nog wel over de autobranden in dit stadsdeel ten tijde van de rellen in de Parijse voorsteden. Nu is het een stuk rustiger en prettiger wonen in de straten van Zanddonk. Maar er is de laatste jaren ook een hoop gebeurd: zo is in onze buurt witte lantaarnverlichting gekomen en zijn we voor andere straten nog in overleg met de gemeente, er is een speeltuintje aangelegd, de parkeergelegenheid is op een aantal plaatsen flink uitgebreid, de groenvoorziening is aangepakt en wordt verder verbeterd én we hebben een Buurt Preventie Team opgericht.”

Je moet blijven aankloppen

“Het is niet gemakkelijk om mensen voor bewonerscomités of het Buurt Preventie Team te vinden. Iedereen heeft het druk tegenwoordig. Velen denken daarbij dat het geen zin heeft om zaken aan te kaarten bij de gemeente omdat deze in het verleden toch niks met die opmerkingen deed. Wij hebben de afgelopen tijd ervaren dat er wél wat gebeurt... alleen niet altijd op stel en sprong, zoals mensen verwachten. Er is ook nog zoiets als een budget, waaruit de gemeente de diverse wensen uit de wijk moet bekostigen. En tja... dan vis je met je ideeën wel eens achter het (geld)net. Wij vinden dat je ondanks dat gegeven moet blijven aankloppen.”

Leefbaarheid verhogen vanuit bewonerskant

“Iedereen heeft zijn eigen referentiekader. Maar bij leefbaarheid draait het in de basis slechts om twee dingen: een veilige en prettige woonomgeving. De tegenvallende leefbaarheid in Zanddonk is volgens ons voor een groot deel te wijten aan de slechte stedenbouwkundige opzet. Met 380 woningen is deze stadswijk destijds te vol gebouwd. Bovendien staat er teveel van hetzelfde, wat de uitstraling

ook niet ten goede komt. De gemeente en woningcorporatie Casade onderzoeken nu samen met een architectenbureau hoe ze de boel kunnen opleuken. Een proces dat volgens ons nog jaren in beslag zal nemen. Ondertussen gaan wij vol goede moed door met het verbeteren van de leefbaarheid in de wijk vanuit de bewonerskant. Op dit moment zijn we bijvoorbeeld druk doende met het organiseren van een buurtfeest op Koninginnedag. Zo hopen we weer eens te ervaren wat er leeft, contacten tussen de straten te bevorderen en het gevoel van sociale samenhang te verstevigen. Het Buurt Preventie Team heeft een jaar na de oprichting al acht straatvertegenwoordigers in Zanddonk en een groeiend aantal mensen dat meedoet met SMS Alert [zie www.nederlandveilig.nl voor meer informatie hierover]. Het is te snel om te meten hoe hoog de terugname is van het aantal incidenten, maar dat er sprake is van een duidelijke daling van ernstige delicten in Zanddonk, is een feit!”

De truc van het organiseren

“Eigenlijk hopen we met onze initiatieven het gebruikelijke ‘goed voorbeeld doet volgen’ te bereiken. Daar heb je een lange adem voor nodig, maar het comité aan de Mendelssohnstraat heeft dat als langst bestaande en zo’n beetje als enige overgebleven actieve bewonersvereniging (in Zanddonk) wel. Wij weten als geen ander dat je veel kunt bereiken bij de gemeente en andere overheden, en dat het de truc is om je te organiseren. Dat is niet zo bijzonder als het lijkt. Je doet het ook als ouder door voor het welzijn van je eigen en andere kinderen deel te nemen aan de ouderraad/medezeggenschapsraad of als werknemer door voor jezelf en je collega’s zitting te nemen in de Ondernemingsraad. Ken je die overheidsslogan ‘De maatschappij, dat ben jij!’? Dat geldt dus ook voor de leefbaarheid in de omgeving waar je woont!” ■

Annie Visser en Thom Zijlmans, vrijwilligers Buurthuis 't Schooltje in Waspik-Boven:

“De inwoners hier wilden zelfs de barricade op om sluiting van 't schooltje tegen te gaan!”

Einde van een ontmoetingsplek?

“Je kunt het je nu niet meer voorstellen, maar anno 2004 was er nog sprake van dat de gemeente door bezuinigingen gedreven ons buurthuis zou gaan sluiten! Dit mochten wij, de vrijwilligers en belangenverenigingen, natuurlijk niet laten gebeuren. Maar wij niet alleen: heel Waspik-Boven kwam spontaan in opstand. Niet zo verwonderlijk, want het is altijd

al een aparte, zeer sociale gemeenschap geweest. En sluiting van Buurthuis 't Schooltje zou betekenen dat onder anderen de twee koren, de biljartvereniging, de jeu-de-boules-club, de welfare, de gehandicaptensoos en het kerkbestuur hun ontmoetingsplek kwijt zouden zijn!”

Inspelen op wensen gemeente

“Gesteund door de houding van de Waspikse bevolking hebben de vrijwilligers van 't Schooltje, samen met vertegenwoordigers van de Belangenvereniging Waspik-Boven, bij zo'n 450 families een enquête in de bus gedaan om deze later weer persoonlijk op te halen. Tijdens een presentatiemorgen in 't Schooltje konden we alle aanwezige raadsleden en wethouders laten zien dat 75% van de bewoners wilde dat het zou blijven bestaan. Bovendien hadden we na een eerder bij ons georganiseerde informatieavond met gemeentelijke vertegenwoordigers direct extra initiatieven ontwikkeld voor de 55+ers in Waspik. Want dat was ons toen wel duidelijk gemaakt; als buurthuis hadden we in het kader van de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) het meeste bestaansrecht wanneer we deze doelgroep extra activiteiten zouden aanbieden.”

Sociale opvangplek draagt bij aan welzijn

“Die WMO komt er op neer dat de overheid een groot deel van de zorg voor de ouderen verlegt naar de gemeenten. Toen wij hiervan hoorden hebben wij aangegeven dat wij als buurthuis zeer bereid zijn om de gemeente Waalwijk waar mogelijk te ondersteunen bij de uitvoering van die wet. Dan moet je denken aan het onderbrengen van een zorgloket of het medicijn afhaalpunt in 't Schooltje. Maar ook, wat wij direct hadden bedacht, het organiseren van koffieochtenden voor alleenstaanden uit Waspik-Boven. Want door een sociale opvangplek te bieden, draag je ook bij aan het welzijn van de medemens en heb je grote kans dat deze minder snel een beroep doet op zorg van de lokale overheid.”

Een feestelijke herstart, volop initiatieven

“September 2005 was het officieel: de gemeente vond dat 't Schooltje toch open moest blijven. Nou, daar hebben we een

feestelijke herstart voor gemaakt! Ondertussen zijn we met groot succes een knutselmiddag voor de kleintjes gestart, is er iedere maand een dans- en een muziekmiddag voor 55+ers, hebben we dankzij een cheque van 2.200 euro van de Katholieke Ouderen Bond computers klaar staan, waardoor iedereen hier onder begeleiding kan internetten, kan de voordeur voor rollatorgebruikers automatisch open blijven en zijn we in overleg voor veilige parkeerplaatsen voor de deur. En dat allemaal dankzij de 23 vrijwilligers die de zaak belangeloos draaiende houden. Het wordt weer tijd voor ons jaarlijkse vrijwilligersfeestje om die fantastische groep mensen te bedanken.”

Ooit was 't Schooltje een kleuterschool in het klooster van de paters Carmelieten in Waspik-Boven. Zoals overal in Nederland organiseerden ook de Carmelieten sociale evenementen ter ondersteuning van het gemeenschapsgevoel in hun parochie: een filmmiddag, fancyfair, bibliotheek uitleen. Na de komst van een aparte kleuterschool werd de ontmoetingsplek, die in handen bleef van de paters, omgedoopt in Buurthuis 't Schooltje. De evenementen bleven, maar dan bedacht en georganiseerd door vrijwilligers uit Waspik-Boven. Huur betalen voor kaartavonden of een toneelvoorstelling hoefde niet. Een feestje organiseren kon altijd. Je moest alleen zelf het eten en een kratje bier mee nemen. In 1980 kocht de gemeente Waspik 't Schooltje van de paters. ■

Ira Janssens

“Weinig. Haha. Nee, als het om activiteiten met of voor de kinderen gaat - zoals Koninginnedag - dan wil ik er wel opuitgaan. Maar echt ergens bij verbonden ben ik niet, daarvoor heb ik te weinig tijd. En dat moet je wel hebben als je je ergens voor inzet, vind ik.”

Hanneke Versteeg

“Nee, dat ben ik niet, tenminste: niet uit mijzelf. Ik wil best meehelpen als ze me dat vragen, maar ben niet iemand die meteen de leiding zal nemen om iets voor de buurt te regelen. Daar heb ik ook helemaal geen tijd voor.”

Arie van Achterberg

“Ja. Nu ben ik toevallig thuis, maar normaal ga ik op donderdag altijd met een groepje oud papier ophalen voor de Hervormde Besoyense Kerk. Dat doe ik nu 35 jaar of zo. Altijd mee gedaan. Ik wil graag meehelpen. Dat doe je toch op vrijwillige basis!”

Bart van Strien

“Voor zover als ik kan en als mensen het vragen, sta ik altijd voor iedereen die me nodig heeft klaar. Je moet elkaar in tijden van nood helpen en hopen dat ze jou ook komen helpen als je zelf oud bent of problemen hebt.”

Stelling C: Ik ben actief in de buurt

Wij zetten ons in voor uw welzijn

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de volgende personen, telefoonnummers of websites.

Gemeente Waalwijk

Raadhuisplein 2

Postadres: postbus 10150, 5140 GB Waalwijk

T 0416 683 456

F 0416 683 438

www.waalwijk.nl

Meldpunt Openbare Ruimte

Heeft u vragen, opmerkingen of klachten over de openbare ruimte (*groen, afval, hekwerken, milieu, ongedierte, parkeren, reiniging, riool, speelplaatsen, wegen, wegmeubilair en openbare verlichting*). Neem dan contact op met het Meldpunt Openbare Ruimte van de gemeente Waalwijk, tel. 0416 387 750. Het gaat hier om een gecombineerd nummer van het gemeentelijk meldpunt en de milieuklachtenlijn dat 24 uur per dag bereikbaar is.

Zorgloket WaalwijkWijzer

Putstraat 1a

Postadres: postbus 10150, 5140 GB Waalwijk

T 0416 317 811 (op werkdagen van 09.00 - 12.30 uur)

E zorgloketwaalwijk@zorgloket.waalwijk.nl

www.waalwijk.nl

Zorg en wonen

Harri Aarts

Nicole Heijmens Visser

T 0416 683 638

E haarts@waalwijk.nl

E nheijmensvisser@waalwijk.nl

Gebiedscoördinatoren gemeente Waalwijk

Waalwijk-Noord: Helma van der Pluijm

T 0416 683 563

E hvanderpluijm@waalwijk.nl

Waalwijk-Zuid: Jan van Horssen

T 0416 683 562

E jvanhorssen@waalwijk.nl

Waspik en Sprang-Capelle: Ted Elschot

T 0416 683 556

E telschot@waalwijk.nl

Klankbordgroep WMO

De klankbordgroep WMO komt op voor de belangen van kwetsbare burgers in Waalwijk door samen te werken met belangenorganisaties. Onder het motto 'samen staan we sterk' wordt de gemeente gevraagd en ongevraagd geadviseerd over bijvoorbeeld de invoering van de Wet Maatschappelijk Ondersteuning (WMO) en het project Woonzorgzones.

T 0416 675 500

E klankbordgroep.waalwijk@meebn.nl

De volgende organisaties zijn vertegenwoordigd in de klankbordgroep:

Platform Zorg

Platform Gehandicapten Waalwijk

Huurdersvereniging Waalwijk

Platform Senioren

Cliëntenraad stichting MEE

Cliëntenraad RIBW

Overige sites van organisaties die in dit boekje zijn genoemd

Mozaïek www.mwww.nl

RIBW Midden-Brabant www.ribwmb.nl

Woningbouw Casade www.casade.nl

SMS-Alert 0900-8844 of www.politiemwb.nl

Tavenu Waalwijk www.tavenu.nl

De Loint www.deloint.nl

Meer informatie over bewonerscomité's op www.waalwijk.nl

Theo Zijlman, voorzitter Belangengroep Waspik-Boven:

“Iedere wijk krijgt van de gemeente jaarlijks geld uit het wijkbudget. Om uiting te geven aan het sterke gemeenschapsgevoel in Waspik-Boven hebben wij kunstenaress Jannie Kools medio 2002 gevraagd begrijpende kunst voor ons te ontwerpen. 2,5 jaar en 3.500 uur vrije tijd van 15 lokale metaalbewerkers later, was het kunstwerk een feit. Nu symboliseert het naast de sociale manier van leven hier ook het unieke feit dat zoveel mensen zich zo lang en belangeloos hebben ingezet om dit te realiseren.”